Στη Θήβα, ο Λαοδάμας, ο γιος του νεκρού Ετεοκλή, είχε πια ανδρωθεί κι ο Κρέοντας του είχε παραδώσει την εξουσία. Είδε τον στρατό των Επιγόνων να επέρχεται εναντίον της πόλης και προσπάθησε να οργανώσει την άμυνα. Οι Επίγονοι, γράφει ο Απολλόδωρος (III 83), αρχικά λεηλάτησαν τα περίχωρα. Οι Θηβαίοι, γράφει ο Παυσανίας (9, 5, 13), είχαν στρατοπεδεύσει στον Γλισάντα, πόλη στο βουνό Ύπατο, όπου και η Τευμησός, στον δρόμο για την Χαλκίδα. Η σύγκρουση ήταν σφοδρή. Ο Απολλόδωρος και ο Παυσανίας συμφωνούν ότι, στη μάχη, ο Λαοδάμας σκότωσε τον Αιγιαλέα. Νίκησαν όμως οι Επίγονοι. Ο Απολλόδωρος γράφει ότι ο Αλκμέωνας σκότωσε τον Λαοδάμα. Ο Παυσανίας λέει ότι ο Λαοδάμας σώθηκε. Οπωσδήποτε, οι Θηβαίοι οπισθοχώρησαν και οχυρώθηκαν μέσα στα τείχη της πόλης τους.

Οι Επίγονοι μετέφεραν το πτώμα του Αιγιαλέα στις Παγές, παραλιακή πόλη της Μεγαρίδας, όπου βρισκόταν και ο Άδραστος, και το έθαψαν εκεί. Εκεί πέθανε και θάφτηκε κι ο Άδραστος, είτε από λύπη για τον χαμό του γιου του είτε από γηρατειά. Οι υπόλοιποι νεκροί της μάχης, ανάμεσα στους οποίους, κατά τον Παυσανία (9, 31, 1), ήταν και ο Πρόμαχος, ο γιος του Παρθενοπαίου, θάφτηκαν στον Γλισάντα.

Κατά τον Παυσανία, ο Λαοδάμας και όσοι από τους Θηβαίους ήθελαν να τον ακολουθήσουν, μάζεψαν από τα πράγματά τους εκείνα που μπορούσαν να μεταφερθούν και, μέσα στη νύχτα, έφυγαν προς την Ιλλυρία, την χώρα που είχε πάρει το όνομά της από τον γιο του Κάδμου και της Αρμονίας.

Κατά τον Απολλόδωρο, ο μάντης Τειρεσίας ήταν που συμβούλευσε στους επιζώντες να στείλουν κήρυκες στο στρατόπεδο των Επιγόνων για να διαπραγματευτούν την τύχη της Θήβας. Μέσα στη νύχτα κι όσο οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονταν, οι Θηβαίοι έφυγαν από την πόλη, παίρνοντας μαζί τα υπάρχοντά τους. Νύχτα έφτασαν στην πηγή Τιλφούσα. Ήταν αυτή που έφερε το όνομα της νύμφης, η οποία έπεισε τον Απόλλωνα να κατοικήσει στους Δελφούς. Ο Τειρεσίας ήπιε νερό από την πηγή και πέθανε. Οι Θηβαίοι πρόσφυγες τον έθαψαν εκεί. Μετά, συνέχισαν ως την Θεσσαλία όπου έκτισαν την πόλη Εστιαία κι εγκαταστάθηκαν σ' αυτήν. Κατ' άλλους, πρόκειται για την Ιστιαία στη Βόρεια Εύβοια. Όμως υπάρχουν κι άλλοι που επιμένουν ότι οι πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν στην Δωρίδα. Κι άλλοι ότι ναι μεν πήγαν στη Θεσσαλία αλλά εγκαταστάθηκαν στην Ομόλη, κοντά στα Τέμπη.

Πίσω, στη Βοιωτία, οι Επίγονοι κάποια στιγμή κατάλαβαν ότι οι πολλοί Θηβαίοι είχαν φύγει.

Την πήραν εύκολα, γκρέμισαν τα τείχη της και τη λεηλάτησαν. Ο Θέρσανδρος, ως γιος του Πολυνείκη, εγκαταστάθηκε βασιλιάς. Οι λοιποί, γύρισαν στους τόπους τους. Προηγουμένως, έστειλαν στους Δελφούς μέρος από τα λάφυρα ως προσφορά στον θεό Απόλλωνα. Του είχαν υποσχεθεί, γράφει ο Απολλόδωρος (III 85), ότι θα προσφέρουν το πιο όμορφο από όσα θα έβρισκαν στη Θήβα. Συμφώνησαν όλοι ότι το πιο όμορφο που συνάντησαν, ήταν η Μαντώ, η κόρη του Τειρεσία. Την έστειλαν κι αυτή στους Δελφούς. Κατ' άλλους, μαζί με κάποιους από τους αιχμαλώτους που συνέλαβαν.

(τελευταία επεξεργασία, 16. Δεκεμβρίου 2021)